

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

4 tháng 01 năm 2009

Số 26

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Chi tiết liên lạc: 4 New Ross Lane,

Waterford, WA 6152, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoiv@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoiv.org

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Lúc này bé khỏe lắm hay sao mà dự trù bàn bạc khắp các nơi ?
- 2) Giờ này là giờ ngủ của bạn đạo sao bé lại thức ?
- 3) Ăn ngon ngủ yên có gì thắc mắc ?
- 4) Đã nói là luật tự nhiên tại sao còn thắc mắc ?
- 5) Nguyên lý thanh tịnh là gì ?
- 6) Vũ trụ quang là gì ?
- 7) Vị trí của nó nằm ở đâu ?

Copyright © 2009 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tình Thầy Tận Độ
- Thi Ca của Đức Thầy

Ngày 02 tháng 08 năm 1991 1) Hỏi : <i>Lúc này bé khỏe lắm hay sao mà dự trù bàn bạc khắp các nơi ?</i> Đáp : Thưa, lúc này Bé Tám đang được sống trong tâm thức tình thương của các bạn đồng hành tại thế, cho nên bé muốn tỏ thể cùng các bạn trong những giờ thanh vắng tức là 3 giờ khuya của mỗi buổi sáng.	2) Hỏi : <i>Giờ này là giờ ngủ của bạn đạo sao bé lại thức ?</i> Đáp : Thưa, sau giờ thiền tâm thức được gột rửa trong lành và thanh nhẹ, nhìn thế sự biết bao nhiêu thắc mắc !
3) Hỏi : <i>Ăn ngon ngủ yên có gì thắc mắc ?</i> Đáp : Trạng thái thắc mắc luôn luôn dồn dập trong cuộc đời của mỗi cá nhân, dấy dấy thắc mắc không giải quyết được ! Sống trong khổ, khổ, khổ, lần đời và đạo, triền miên học hỏi và triền miên xây dựng, đó là luật của tự nhiên.	4) Hỏi : <i>Đã nói là luật tự nhiên tại sao còn thắc mắc?</i> Đáp : Thưa, vì nghiệp lực chưa giải quyết được cho nên thức hòa đồng chưa có. Thành thử hiểu không thấu nguyên lý thanh tịnh và tự do của Trời Phật cho nên giam hãm chính mình trong thắc mắc. Thắc mắc chuyện của chính mình đã đành lại còn thắc mắc thêm chuyện của người khác nữa, cũng như chuyện cá nhân của Bé Tám cũng có nhiều người thắc mắc ! Cho nên Bé Tám thấy họ có của thanh tịnh mà không biết xài và tự tạo động cho chính họ, tội nghiệp ! Cho nên Bé Tám mới đem tâm thức hòa đồng bàn bạc với họ trong giây phút rảnh rỗi mà thôi.
5) Hỏi : <i>Nguyên lý thanh tịnh là gì ?</i> Đáp : Thưa, vạn vật đồng nhất thể nằm trong nhứt khí nguyên sinh từ đại thanh tịnh ban chiếu từ tia từ quang một. Cho nên con người hay là vạn linh trong vũ trụ quang này thấy thấy đều biết đau và thương cả, muốn truy ra nguồn gốc đại thanh tịnh thì trước hết ta phải truy tầm mầm mống thương yêu từ trong mỗi gia đình đều có, nhiên hậu mới thấu hiểu được tâm và thực hiện tha thứ và thương yêu thì mới có cơ hộ trở với chơn tâm thanh tịnh. Đến giai đoạn này mới có cơ hộ truy tầm đại thanh tịnh cùng vạn năng sở hữu của vũ trụ quang.	6) Hỏi : <i>Vũ trụ quang là gì ?</i> Đáp : Thưa, vũ trụ bao gồm điện năng xoay chuyển không ngừng nghỉ, nằm trong định luật hóa hóa sanh sanh, chủ tâm của nó là từ bi phân giải.
7) Hỏi : <i>Vị trí của nó nằm ở đâu ?</i> Đáp : Thưa, nó nằm trong trung tâm sinh lực của càn khôn vũ trụ, liên hệ với nhứt khí sanh tồn của vạn linh.	

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Gia Đình

Thanh điền bao hành nơi vũ trụ
Tu không tiến đạt kể như mù
Thua buồn sân hận càng thêm khổ
Tại thế tạm sanh tạm dự trừ

Thanh điền bao hành nơi vũ trụ. Các bạn dòm thấy ra, bao la lớn rộng thấy rõ ràng chưa, cái phần thanh điền ở bên trên nó đang bao hành dẫn tiến, mà chúng ta tu, chúng ta không có mở khối óc trung tâm bộ đầu, đó là vũ trụ.

Tu không tiến đạt kể như mù. Cái phần thanh không hoà cảm với cái thanh điền ở bên trên thì kể như mù.

Thua buồn sân hận càng thêm khổ. Người ở thế gian mà không biết đạo đức, không biết Trời Đất, thì thấy nó càng ngày càng thua sút, càng thua buồn sân hận, càng thêm khổ, càng thối lùi, càng chậm tiến.

Tại thế tạm sanh tạm dự trừ. Nhưng mà rồi rốt cuộc, chúng ta thấy sống ở thế gian, tạm sanh ra ở thế gian, rồi tạm dự trừ, tạm dẫn tiến vậy thôi. Tất cả không có cái gì kêu bằng trường cửu ở thế gian.

Dự trừ sửa tánh tự tu
Nay chưa đạt được tâm mù oán than

Đó, chúng ta đã bắt đầu chấp nhận, cho là cái Pháp này là lý tưởng nắm đó mà tu, mà chúng ta sửa tánh mới tự tu được. Chúng ta có cái tánh buồn phiền sai quấy ghen tương đủ chuyện, mà chúng ta bằng lòng sửa tánh để tu. Thì nay chưa đạt được tâm mù oán than, mới đi tới giai đoạn đó, bị một cái thử thách là cái tâm mù oán than, trách người này, trách người kia, trách người nọ, phiền đủ thứ hết.

Than rằng thiên hạ bất an
Chạy theo động loạn lập đảng si mê

Than cho người ta xấu hơn mình, nhưng mà mình không biết cái xấu của mình. Cái xấu là bản tính chấp là cái xấu, mà chúng ta không chấp chúng ta mới hết xấu, lo tu lấy mình đi lo sửa lấy mình, cái hành động chúng ta càng ngày càng tốt, thì đối phương nó mới học mới ảnh hưởng nó được, chớ không nên buộc nó nghe chúng ta, cho nên không có bắt buộc nó phải tu theo ta, nhưng mà chúng ta sửa tu. Đức Phật đã làm những điều của Đức Phật đã làm, không có buộc ai hết, mà nếu chúng ta tu, mà chúng ta buộc người khác tu thì nó cũng được, chúng ta tu cái tánh của chúng ta xấu, mà buộc người khác phải theo cái lệnh của chúng ta cũng không được. Cho nên Đức Phật cái gì Ngài không làm, chúng ta tu theo đường lối của Ngài, phải đi theo đường lối của Ngài, chớ chúng ta không nên buộc đầu này, ép đầu kia, chấp đầu nọ. Không! Lo sửa mình để ảnh hưởng người khác, đừng có chê họ động loạn, bởi vì họ đi tới giai đoạn đó rồi họ mới qua giai đoạn kia, mỗi người cái gia cang, mỗi người cái tâm trạng khác nhau, mỗi người cái tiền kiếp khác nhau, chớ không có đồng chung được. Cho nên chúng ta không có nên bắt buộc, nhiều người, người ta tự ái, chúng ta bắt buộc họ, họ thối lùi. Vợ chồng ở thế gian cũng vậy, trách móc với nhau, tu còn trách móc với nhau, rồi lấy cái chuyện tu ra mà nói, nói ông làm biếng tu hay bà làm biếng tu, đó rồi trách rồi giận hờn với nhau, cũng đủ chuyện, ghen ghét việc này, việc kia, việc nọ.

Vợ thời ghen ghét chồng mê
Chồng thời ghét vợ chán chê người chồng

Vợ ở thế gian thì ghen ghét chồng mê, chồng mà mê ai là không chịu, nhất định là không chịu, mà chồng thời ghét vợ chán chê người chồng, người chồng là đại trượng phu, luôn luôn họ không thích người vợ chê họ. Hành động họ không có mà chê họ họ tức, cái đó nó cũng sanh ra, xảy ra cái sự ghen ghét làm cho cái gia cang bất ổn, vợ chồng không có tương hòa.

Còn chúng ta tu về Vô Vi này, chúng ta thấy vợ chồng đều là thầy lẫn nhau, do những sự kích động và

phản động đó, chúng ta mới có cơ hội để thử tâm sửa tánh. Hôm qua ông chộc tôi vậy, nhưng mà tôi chiến thắng ông. Tôi biết sai ở chỗ nào, tôi lo tôi tu để tôi ảnh hưởng ông. Bây giờ tôi nói không được, nhưng mà tôi ráng tôi tu ba đêm sau, bốn đêm sau là ông sẽ biết. Tôi hoá giải cái câu này ra, thì cái cụm mây đó nó sẽ tan, và bữa nay tôi bị như vậy, bị bà vợ hắt hủi như thế này tôi thế nào, tâm tôi nó tối tăm, tâm hồn tôi nó càng ngày càng đen tối, cũng như những cụm mây nó che đậy trên đầu tôi, tôi làm sao tôi giải nó. Tôi phải cố gắng rồi vài hôm sau sẽ biết, một tuần sau rồi sẽ biết. Hai cái nó đi đến thanh thân tương đồng rồi, thì đi trong cái tình thương ban giải của hai bên, chúng ta xét rõ là bạn đồng hành tại thế gian.

Đành quên định luật hoá công

Nguyên căn không có vợ chồng là chi

Người ở thế gian hay tranh chấp, tranh chấp rồi thì quên, quên cái định luật của hoá công, định luật hoá công hai mươi bốn trên hai mươi bốn (24/24) nó có di chuyển đàng hoàng, có giờ sanh, giờ khắc nguyên căn không có.

Vạn sự khởi đầu bởi nhất không. Nó không có, nhưng mà sau này chúng ta làm vợ chồng ở thế gian rồi là chi, rốt cuộc là bạn đời mà thôi chứ không có cái gì hết.

Nguyên căn không có mà vợ chồng là chi. Khi chúng ta tu về Vô Vi ta thức giác được, từ vợ chồng đi tới bạn đạo là cái chuyện thâm thúy, cao quý, cõi mở, gương mẫu nhất ở quả địa cầu này, rõ ràng cái đường lối chúng ta đến rồi chúng ta đi, rất rõ ràng phân minh. Chớ đừng có chung đụng ở trong cái vợ chồng thế gian mà ghen tương, cái đó là cái đi thụt lùi, sai, chết, thì thác ra ma chớ không có làm được Tiên Phật. Chúng ta hiểu được cái cộng đồng bạn bè ở thế gian rồi, thì đồng hành đạo hữu, tôi thấy càng tu càng tiến, càng tu càng mở.

Người tu xét thế chuyển thì

Xét mình là bạn tạm ghi thế tình

Người tu xét thế gian chuyển thì sự thay đổi đổi thay, trong cái định luật của tiến hoá. Xét mình là bạn tạm ghi thế tình, xét mình là bạn tất cả, cộng đồng với tất cả cây cỏ hoa quả vạn vật, đồng vui tươi với chúng ta, chúng ta là bạn của trong vũ trụ, tạm ghi thế tình, ghi cái mức tiến của chúng ta và cái sự văn minh đã đúc kết cho chúng ta, để tiến bộ càng ngày càng nhẹ nhàng đó.

Ghét rồi hết ghét càng mình

Thương rồi lìa xác chữ tình hư không

Nhiều người ở thế gian luôn luôn vợ chồng thế gian ghét, ghét hoài, ghét hoài, ghét rồi hết ghét. Hết ghét rồi thì mình, biết cái tội lỗi của hai bên, và sự sai lầm của hai bên. Chúng ta tu Vô Vi cầu, cầu cho có cái chuyện đó, hết cái ghét nó vô rồi, thì chúng ta tìm cái cách công phu cho nó nhiều, để giải đem cái cụm mây đó đi, biết cái lỗi đó của ta không phải lỗi người khác. Nếu chúng ta thông minh như chư Phật chư Tiên, chúng ta đâu có ghen ghét ai. Chúng ta còn phạm tâm tà ý quá nhiều, chúng ta mới ghét người này người nọ, rồi ta đặt ra thương rồi ghét rồi đủ chuyện. Nhưng mà xét kỹ lại chúng ta ghét là chúng ta muốn có sự thương chứ gì, nhưng mà thương rồi thì lìa xác chữ tình hư không. À, thương rồi tới lúc mà chết rồi, thì cái chữ tình nó cũng hư không. Cái tình thương của thế gian là giả tạm mà thôi, còn chúng ta hoà đồng với cộng đồng của vũ trụ mới là cái chánh lý, là đường lối của Trời Đất. Cho nên Đức Phật đã hoà đồng với vũ trụ, hoà đồng với Thiên Không nhập Niết Bàn, đi càng ngày càng cao siêu để lại cái hành động cho mọi người tự thức giác, tự chiếu rọi lấy nội tâm mà tu hành. Thì bây giờ chúng ta đi theo cái đường lối đó. Chúng ta phải hàng ngày các bạn soi hồn pháp luân là rửa dọn làm cho nó đi trở lại không không, không có theo cái hướng:

Lục trần vọng động long đong

Chạy theo động loạn khó phòng sửa sai

Nếu mà chúng ta cứ hướng ra ngoài so đo, gia đình này, gia đình kia, gia đình nọ là hư. “Bản thân bất độ hà thân độ”, thân của chúng ta ở trong này không sửa làm sao sửa bên ngoài được.

Cho nên phải sửa cái bên trong chúng ta để ảnh hưởng người khác, cái đó là chánh Pháp, còn so đo với chuyện này, chuyện kia, chuyện nọ là hư hết trọn.

Chạy theo động loạn khó phòng sửa sai, càng ngày càng sai thêm, càng đi xuống, càng bị xô mũi cũng như con trâu. Giận một việc gì là ôm lấy nhớ lấy, ngoan cố là cũng như chúng ta bị ghim vô cái trong cây đó, bị cột một đồng đó, cục cựa không được. Hai vợ chồng giận với nhau, ông cũng không muốn nói bà, mà bà cũng không muốn nói ông, mà ông cũng không muốn nghe tiếng của bà, mà bà cũng không muốn nghe tiếng của ông là tại sao? Tại vì bị xô mũi rồi bị cột ở trong gốc cây đó cục cựa không được, cứ ôm cái cục đó thôi thấy không? Cho nên Đức Di Lạc cười thế gian, Ngài đã giải thoát được lấy Ngài, phá những cái cụm mây tăm tối đó Ngài chỉ cười vui, thấy thiên hạ họ chấp với nhau, chứ thiệt ra họ vọng động đi trở lộn xuống, mới kêu bằng chấp giả, mà mấy cái luân xa đó nó cởi mở đi trở lộn lên, chỉ có cười vui trong cái gia cang, cái gì cũng có thể tha thứ được. Nếu đi xuống thì cái gì cũng có thể chấp được, mà chúng ta đi lên thì cái gì cũng có thể tha thứ được. Cho nên nó có những cái ảnh hưởng rất tốt, những vị tiền bối đã đi, và đạt được sự thành công rất mỹ mãn, và tại sao Ngài cười với một cái nụ cười rất huyền diệu kinh niên, mà chúng ta lại cứ nuôi những chuyện buồn hận kinh niên, thấy rõ ràng bạn đi xuống, bạn đề xuống đầu bạn nặng, tâm bạn động, khóc thầm, buồn bực, tối tăm, rốt cuộc nói mình đại đột, phải không? Bây giờ chúng ta tu cái Pháp này không có đại đột, chúng ta đã có soi hồn mở bộ đầu, làm pháp luân mở ngũ tạng, cứ việc làm tới cho nó đi ra, rồi tự chủ quyết định ở hay là đi, cái quyền sở hữu chủ của ta, còn bạn thế gian vợ chồng là bạn mà thôi, con cũng bạn mà thôi, chúng ta lo sửa mình để ảnh hưởng tất cả.

Bình minh thiên kế sẵn tài

Giúp người hoạn nạn an bài sửa thân

Đó bình minh thiên kế sẵn tài, sự sáng suốt ở bên trên rõ ràng, sẵn, cái chuyện thanh cao hoá giải cho tất cả mọi người.

Giúp người hoạn nạn an bài sửa thân, hỏi cái hoạn nạn là cái gì, bạn buồn bực người khác là bạn đem cái hoạn nạn cho nội tâm, mà bạn hướng thượng thì cái hoạn nạn đó nó phải tiêu tan.

Bạn đi theo cái sự sáng suốt thanh cao ở bên trên, thì bạn tự an bài sửa tâm, mà ai thấy, ai thấy được cái hoạn nạn của các bạn, nay buồn chút mai buồn chút, rồi nó đọng phải rồi mới lộ ra ở thế gian, cái khởi điểm chúng ta tu về Vô Vi, cái khởi điểm của hoạn nạn chúng ta biết, gặp một cái thử thách giữa vợ chồng bạn bè là chúng ta biết, này tôi còn giận, tôi còn hờn, tôi còn buồn đâu có được, tôi phải mượn cái Pháp này tôi giải nó ra, để nó hoà đồng với sự thanh cao ở bên trên, tôi lánh xa nó một thời gian rồi, tôi sẽ lại đối chiếu thì nó mở ra. Cái hoạn nạn chúng ta trị tận gốc thì nó không có tái phát, mà nhiều người cứ nuôi nay chút mai chút, rồi sau này nó cô đọng thành một cục, đi ra ngoài đường thấy xe mà cũng đi đại nó cán chết gãy chân cũng có nữa, là do cái bản tánh mà sanh ra cái hoạn nạn không hay. Cho nên người thế gian không hiểu, đi coi tướng, xem Thầy, thì Thầy dòm sắc mặt là biết rồi, thì cái người đó hay giận hờn, sau này nó cô đọng cái tánh nó, nó sẽ bị một cái nạn gần đây.

Còn ở đây này tu Vô Vi này nó cởi mở rồi, nó biết nguyên căn nó đến đây, nó là một vị Bồ Tát, thừa hành phận sự đề hoá giải hạ cấp. Nó có hồn, có vía, có đến là có đi, nó không có sợ nữa. Nó chỉ lo nó sửa lấy nó, nó tu lấy nó, nó mở lấy nó, thì cái tử vi của nó, là chính nó sửa lấy tử vi của nó. Vận mạng của nó nó tự sửa, là tại sao nó tự sửa được. Bạn thấy chiếc xe hơi bạn đang dùng, thì bạn chạy hàng ngày một ngàn cây số, thì cái xe bạn phải hư rồi, còn cái này không, bạn không có xài nhiều, bạn trở lại bồi bổ sửa chữa đem cái thanh điển hoá giải, càng sửa càng minh, càng sửa càng tiến. Thì cái cơ thể của bạn không khác gì một chiếc xe nó càng ngày càng mạnh dạn và cởi mở tiến thân chớ nó không có thụt lùi, nó càng ngày càng tiến bộ thêm, thì cái đó là cái vận mạng của các bạn tự sửa rồi, không khác gì chiếc xe đó nó lại được sống lâu hơn nữa. Cho nên cái Pháp này, tôi nói là đổi cái số mạng, đổi tâm tánh, mà cái mạng của chúng ta ngắn hay là dài cũng do cái tâm tánh tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục mà ra. Bây giờ chúng ta tu cái Pháp này chúng ta trị nguyên căn diệt tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục, minh cảm đường đến như đường đi là chúng ta đã diệt được rồi.

Phá mê phá chấp tôi cần

Thương người đồng cảnh tự lần sửa sai

Mình phá mê phá chấp, à mình sửa được tiến về cái điển giới, thì mình đâu còn có mê chấp ở thế gian, điển là linh mã. Mau lắm, chuyển động mau lẹ hoá giải cấp thời, không có chấp. Phá mê phá chấp tôi cần, nó

càng ngày càng sửa, thì cái chuyện mà mê chấp là nó phải bỏ.

Thương người đồng cảnh tự lần sửa sai. Vợ chồng cũng đồng cảnh, nhân loại cũng đồng cảnh, vạn vật cũng đồng cảnh. Chúng ta phải thương, phải tìm hiểu nó là ta, ta là nó, mới đồng cảnh, tự lập sửa sai, sửa những cái sự sai lầm đen tối của nội tâm của chúng ta hay giận hờn.

Bên trong uất khí chuyển hoài

Bên ngoài quảng đại dồi mài sửa tâm

Ở bên trong thì uất khí nó cứ chuyển hoài. Nó cuốn cuốn, bạn giận ai thì nó giận hoài, nó nhớ cái chuyện đó hoài, nó cô động hoài, bên ngoài thì quảng đại, mà chúng ta hướng thượng ta dòm, ngoài ta ra còn Trời Đất rộng rãi, chúng ta phải đem cái lượng độ nhơn, đem cái sự quảng đại để dồi mài sửa tâm.

Tình thương chuyển hoá thậm thâm

Đi người hiểu đạo tránh lầm tránh sai

Cái tình thương chuyển hoá thậm thâm, tình thương càng ngày càng chuyển hoá, càng mở càng đi sâu, càng thanh nhàn, càng thoi thới, thăng tiến ở bên trên đi người hiểu đạo, làm cha con trong gia đình cũng vậy, khi chúng ta tu cố gắng tu sửa mình, chừng nào mà nó hiểu đạo nó hiểu muốn tới nó hỏi thì ta đi dặt nó thôi, chứ chúng ta không nên buộc vợ con tu, không có buộc ai hết, lo sửa mình để tiến, mới đi dặt người khác được, còn buộc họ nhiều khi họ nể, họ nể tình cha con họ tu, nhưng mà tâm họ động không được. Cho nên chúng ta tu ở đây phải đi theo đường lối của Đức Phật, Đức Phật không buộc ai thì chúng ta không nên buộc một người nào hết, chỉ lo sửa sai của mình để tránh cái ngoan cố chấp nê⁽¹⁾ căn bản đã sẵn có.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 29/03/1975)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Đại Hội Vô-Vi Quốc Tế kỳ thứ 28 DU HÀNH ĐẠO PHÁP

Từ ngày 30/8/2009 đến ngày 06/9/2009 (8 ngày 7 đêm)

Du Thuyền Carnival Splendor

Đức Thầy đã đích thân đi tìm và chọn thời gian cùng địa điểm cho đại hội Du Hành Đạo Pháp trên du thuyền Carnival Splendor. Du thuyền khứ hồi sẽ khởi hành từ Long Beach đi Mexican Riviera từ ngày 30/8/2009 đến ngày 06/09/09. Thật là vạn hạnh cho tất cả bạn đạo được Đức Thầy tận tâm tận tình tận lực lo lắng và phục vụ, vượt qua dù tuổi tác đã cao và giới hạn thường tình.

Kính bút,

Ban Tổ Chức Ghi Danh Đại Hội Du Hành Đạo Pháp

¹ Chấp nê: Câu nê, một mực theo cái có sẵn.

Ban Ghi Danh:	Vùng Phụ Trách:	Địa Chỉ Liên Lạc	Điện thoại/Email
Nguyễn Văn Minh	California	7622 23 rd St. Westminster, CA 92683	(714)837-4988 nvminh1@gmail.com
Đặng Thị Hòa	California	9809 San Diego St. Spring Valley, CA 971977	(691)928-1888 thanhhoa43@yahoo.com
Nguyễn Hữu Lâm	Các tiểu bang tại Hoa Kỳ ngoại trừ California và các quốc gia khác	PO Box 92062 Portland, OR 97292-2062 USA	(503)380-9307 Lamn11@gmail.com
Lương Sĩ Ái Tuyết	Canada	828 Querbes, #305 Outremont, PQ H2V-3X3, Canad	(514)276-4764 vovi008ht@gmail.com
Lê Đình Bảo	Pháp	Lê Đình Bảo 1, rue des Bleuets 94240 L'Haÿ-Les-Roses	(+33) 1 40296124 (sau giờ làm việc)
Nguyễn Xuân Nhân	Âu châu ngoại trừ Pháp	Xxxxx xxxxx	Xin bỏ túc sau nammoadidaphat@web.de
TV Quy Hội Tình Người	Úc Châu	4 New Ross Lane Waterford, WA 6152	(61)8-94507416 Mobile: 0422-091-358 quyhointinhnguoii@gmail.com

Lộ Trình của Du Thuyền Carnival Splendor như sau:

Ngày	Hải Cảng	Giờ đến	Giờ đi
Chủ Nhật 30/8/2009	Long Beach, LAX 5:30pm (17:30)		5:30pm (17:30)
Thứ Hai 31/8/2009	Sinh hoạt trên du thuyền		
Thứ Ba 1/9/2009	Sinh hoạt trên du thuyền		
Thứ Tư 2/9/2009	Puerto Vallarta, Mexico (A)10:00am (10:00)	10:00am (10:00)	10:00pm (22:00)
Thứ Năm 3/9/2009	Mazatlan, Mexico	9:00am (9:00)	6:00pm (18:00)
Thứ Sáu 4/9/2009	Cabo San Lucas, Mexico	7:00am (7:00)	3:00pm (15:00)
Thứ Bảy 5/9/2009	Sinh hoạt trên du thuyền		
Chủ Nhật 6/9/2009	Long Beach, LAX	9:00am (9:00)	

Phiếu Ghi Danh

Đại Hội Vô-Vi Quốc Tế kỳ thứ 28 **DU HÀNH ĐẠO PHÁP 2009**
Du Thuyền Carnival Splendor đi Mexican Riviera (8 ngày 7 đêm)
Khởi hành từ Long Beach, California

Từ ngày 30.08.2009 – Đến ngày 06.09.2009

Họ và Tên (giống trong passport):					Ngày Sinh:	
Số Passport:	Ngày Cấp:		Ngày Hết Hạn:		Nam	Nữ
Địa Chỉ:						
Thành Phố:		Tiểu Bang:		Zip Code:	Quốc Gia:	
Điện Thoại:		Email:		Thuộc Thiên Đường / HAHVV:		

Xin được sắp phòng chung với:			
Họ và Tên		Nam	Nữ
1)			
2)			
3)			

Giá tiền Cho 1 người (\$ US Dollar)						
		Phòng 4 Người Quad Occupancy	Phòng 3 Người Triple Occupancy	Phòng 2 Người Double Occupancy	Phòng 1 Người Single Occupancy	Tổng Cộng Giá Tiền Cruise
Inside Cabin	DB	\$589 USD	\$ 665	\$739 USD	\$ 1380	
Ocean View	BC	\$ TBD	\$ TBD	\$ TBD	\$ TBD	
Balcony	CB	\$ TBD	\$ TBD	\$ TBD	\$ TBD	
Tổng cộng Lệ phí (\$US)						
Tiền đặt cọc kỳ 1: \$25 (để giữ phòng trước ngày hết hạn đòi hỏi của hãng tàu: 27/1/2009)						\$25
Tiền đặt cọc kỳ 2: \$250 (Ngày 15/3/2009)						\$250
Trả hết số tiền còn lại: Ngày 30/5/2009						

- Hiện nay chúng tôi đã có giá phòng cho Inside Cabin cho các bạn đạo ghi danh chung, còn giá những loại phòng khác sẽ được bổ túc sau. Hãng tàu chỉ dành một số phòng Inside Cabin cho Ban Tổ Chức trước ngày **27/1/2009**, vì vậy chúng tôi cần biết số bạn đạo muốn ghi danh phòng sớm để có thể đặt phòng với hãng tàu trước ngày này.
- Tiền đặt cọc cho hãng tàu để ghi danh trước ngày 27/1/2009 sẽ không được hoàn lại.**
- Theo luật của hãng tàu, tính theo đầu người, nên **tất cả trẻ em đều tính bằng giá như người lớn.**
- Mọi chi phiếu hay money order, xin đề: Vo Vi (Du Hành Đạo Pháp)**

Tình Thầy Tận Độ

Duyên Lành Quả Tốt (tiếp theo)

1/ Hạ Sơn

Chỉ còn một ngày nữa là chúng tôi và thầy giáo Trí chia tay xuống núi, các bạn có thông tin đã đến từ già lần cuối, ông bắt tay chúng tôi bồi hồi xúc động vì chúng tôi đã giúp nhau làm rẫy sinh sống cùng ông suốt hơn ba năm với nhiều kỷ niệm vui trong đạo Pháp huyền vi.

Cái vui sướng nhất là cuộc sống tự nhiên thanh tịnh, thân tâm thường lạc, sáng khoái ở tâm hồn.

Bỏ tánh an nhiên, bỏ tánh nhàn
Tâm hồn giải thoát, Tâm hồn an
Không lo không nghĩ, không sầu muộn
Chẳng vương chẳng đeo chẳng buộc ràng.

Trong đêm cuối cùng từ già Thiên Cẩm Sơn, trước khi thiền, tôi lấy bức ảnh của Đức Vĩ Kiên cùng mấy cuốn sách (A DI DA, .v.v.) để trên phiến đá và cầu nguyện chúc cho các bạn và thầy giáo Trí giữ được đạo tâm bền vững trong cuộc sống mới ở quê nhà. Sau khi thiền định sớm, tôi nằm làm pháp luân chiều minh, trong lúc yếu yếu, minh minh, tôi biết thần thức đang nói chuyện với một người mặc áo dài đen, nhìn kỹ không phải như ông Tư, ông Tám trong hình, mà là một người rất lạ, có râu dài và nói chuyện với tôi cũng khác hơn người thường. Tôi nghe kỹ thấy không phải thi thơ, thi văn giáo lý của Phật Giáo Hòa Hảo, mà lý đạo rất giống Vô Vi ... một đoạn bằng thơ, một đoạn nói bằng lý giải khuyến tu, ông nói nhiều nhưng tôi chỉ nhớ những đoạn thơ hay nhất, đại ý như: Cái lưới của con là chiếc cầu trời (Thiên Kiều) nối tiếp với điện âm dương nhâm đốc nhị mạch tạo điều kiện khai thông khai thanh điện mở bộ đầu. Tôi nhớ các câu thơ sau:

Cái lưới nối điện âm dương
Chuyển vòng vô cực soi đường ta đi
Lời này dạy, nhớ, gắng ghi
Kề răng co lưới ý tâm nhìn đèn (giữa hai chân mày)
Đèn Vô cực hào quang chói sáng
Tịnh Thủy bình chiếu vạn Pháp linh (ý nói đến thận thủy)
Âm dương chia cách phân minh
Đạo trong tam giáo nơi mình hiện ra
Đạo Mậu ni, Thích ca Phật gọi
Mạch thể huyền, Tiên nói chẳng sai

Minh Châu cửu khúc quý thay
Thánh hiền dạy, lý tỏ bày tự nhiên
Dạy sanh chúng răn lòng sửa tánh
Giữ trong lòng một mảnh sáng trong
Đạo trong tam giáo dẫn đồng
Tiên Thiên chiếu diệu một dòng linh quang
Thâu Thiên lại rõ ràng bát quái
Thu ngũ hành đem lại đánh lư
Đem truyền luyện Tánh Chân như
Tam huê tụ đỉnh hườn hư đắc thành
Nước trong trắng tỏ sáng ngần

Tâm trong là Phật, Phật thần cảm giao.....

Âm thanh của những đàn heo rừng húc nhau ngoài hang động làm tôi tỉnh thức. Từ ánh sáng của trăng rằm chiếu qua khe đá, tôi cầm bút cố nhớ lại và viết ngay những đoạn thơ hay. Tôi hình dung lại rõ ràng không phải Đức Vĩ Kiên, Đức Ông Tư, hay là Đức Cao Minh. Tôi chưa Thấy hình Cao Minh Thiên sư bao giờ. Chợt tôi nhớ lại trong thời gian giao tiếp trước đây tại Đồi Ngọc Long, có một vị tu sĩ từng nói: *Đạo Vô Vi của Đức Cao Minh vẫn còn một số người hành rải rác tại Long Xuyên, Châu Đốc...* Tôi tự hỏi có phải chăng người trong mộng vừa kể là truyền nhân của Đức Cao Minh ... chung một nguồn gốc Vô Vi pháp lý sau này hay chăng? (sau này tôi có viết lại bài thơ này tặng cho chị Kiều Hòa).

Tôi sắp xếp rời khỏi hang động, luồn lách cây cối theo lối riêng về rẫy thầy giáo Trí, gặp thầy ngay vì ông có thói quen dạy rất sớm nấu nước pha trà, tôi kể ngay câu chuyện trong giấc mộng. Ông Giáo nói: *Thấy cháu có lòng thành nên các vị Sơn Thần Năm non Bảy núi cảm ứng...* riêng rồi thì không tin vì Sơn Thần không thể làm thơ theo lý đạo Vô Vi được. Trước khi từ giã, tôi đọc lại bài thơ và nhắc lại các lý đạo Vô Vi, lúc này ông Giáo mới nói thật với Tôi: *Bác không ngờ Pháp lý Vô Vi hay như vậy, Bác đã thực hành hơn 6 tháng qua, bệnh ho và đau lưng của Bác đã hết hẳn ... chúc cháu về quê an lành.*

Nghe ông tâm sự tôi rất vui vì ông là đạo sư thuyết giảng đạo rất hay. Trước đây tôi đâu dám nói chuyện nhiều về lý đạo. Lúc này ba người bạn cũng vừa đến, chúng tôi tay bắt mặt mừng từ giã chia tay.

Xuống núi, tôi đi đường giữa sát chân núi Ngọa Long Sơn ra đến chợ Tri Tôn, mất một buổi ra đến Nhà Bàn Trời đã về chiều và xin tạm trú ở một ngôi chùa ở Nhà Bàn, để hôm sau về Cần Thơ. Năm giờ sáng người giúp việc ở chùa đã dậy sớm giống đại hồng chung ⁽²⁾ ... và ngâm tán:

Dương chi tịnh thủy
Biển sái tam thiên
Tánh không bát đức lợi nhơn thiên
Pháp giới quảng tăng diên
Diệt tội tiêu khiên
Hòa diệm hóa hồng liên.

Tôi mạo muội hỏi ý nghĩa câu này. Thì được giải thích: *Khi nước cam lộ được nhành Dương Liễu (từ Quan Âm Bồ Tát) rải xuống trần một giọt biến thành ba ngàn giọt rửa sạch tội lỗi oan khiên ... núi lửa hóa thành bông sen hồng.*

Tự nhiên tôi hiểu ngay, bài kệ này cũng có nghĩa trắng đen, tôi tự thâm luân giải: dương khí tại Bắc Phương Nhâm quý thủy (thận thủy) được khơi động bởi Thủy luân xa, lúc hành giả làm pháp luân. Sau khi yên tịnh thủy diên vượt qua tam tiêu bốc lên thiên môn hườn tinh bổ não. Nước miêng từ Thiên Kiêu (co lười) là những giọt mật như nước cam lộ làm mát cả tam tiêu hành giả. Người tu pháp lý Vô Vi lâu ngày có thể hiểu được hết những câu kinh ẩn ý rất đơn giản.

Sống tại Thiên Cẩm Sơn, nhưng tin tức 2 chiều giữa tôi và gia đình vẫn biết nhau bởi được liên lạc giữa người cậu ruột (là bạn thân với thầy giáo Trí cùng ở Xã Vĩnh Trinh). Do vậy cứ 6 tháng ông cậu đều đặn về núi thăm tôi và ông Giáo, biết tôi quyết chí tu và có lập trường nên ông nghiêng về tôi nhiều hơn, ông thường báo với gia đình, nếu bỏ nghề cũ chắc chắn tôi sẽ về nhưng muốn gặp thì ông không cho biết địa điểm nơi tôi làm rẫy tu học, có khi con tôi gặp ông năn nỉ xin dẫn đi thăm ba thì ông từ chối khéo: *Nó vừa qua Núi Tà Lơn (ở Miên), tao không biết...* Lần cuối cùng biết ông Giáo cùng chúng tôi phải xuống Núi thì cậu tôi đã báo cùng gia đình chuẩn bị sắp xếp về quê huyện Thạnh Trị trong vòng 6 tháng nữa.

² Đại hồng chung: Chuông lớn ở chùa.

2./ Duyên Lành Quả Tốt

Trong hơn ba năm tự tu, tự thực hành pháp lý, lúc nhàn rỗi nghiên cứu học tập từ quyển kinh A Di Đà Phật chú giải, Tội Tầm Đạo và Thượng Đế Giảng Chân Lý. Tôi chân thành cảm ơn Đức Vĩ Kiên đã khai sáng cho tôi nhiều điều, nhất là các câu thơ đức Thầy đã tặng.

.....

Đời đạo song hành tâm thức giác

Chung vui sum họp thức siêu âm.

Đời đạo song hành, phước huệ song tu tức là người lập hạnh bồ tát. Trong đó có tứ vô lượng tâm, Từ, bi, hỷ, xả và hành thập thiện cứu độ nhân sinh mà ông Thầy Chùa Pháp Hoa thường nói ... Tôi nghĩ ngay đến một phương thuốc từ thiện giúp đỡ bệnh nhân nghèo.

Về đến Cần Thơ, tôi đến thăm Thạc sĩ Chinh và viết thư ngay cho Đức Thầy, chỉ một tháng sau Đức Vĩ Kiên hồi âm tán thành ý kiến của tôi và dặn dò nhắc nhở phải hành đều đặn ba pháp hằng ngày. Tại khu trù mật Tân Long-Ngã Năm, tôi sống với nghề cũ khám trị bệnh bằng Đông Y-Châm cứu và mua bán Đông dược, thời gian sau tôi được chính quyền tổ chức cơ cấu vào tổ chức hội Đông Y và đắc cử chức vụ Chủ tịch Hội.

Tại Phú Lộc, Thạnh Trị tôi gặp nhiều bạn đạo cao niên tu theo Pháp lý Vô Vi, một số bạn trẻ có gia đình tu dở dang chúng tôi khuyến khích hành pháp lại và gia nhập hội Đông Y để có pháp nhân hoạt động từ thiện, chúng tôi họp lại có kế hoạch thành lập vườn thuốc với danh nghĩa của hội Đông Y, mục đích trị bệnh cho bà con nghèo. Tuy là thành viên của Ủy Ban Mặt trận huyện trên danh nghĩa là của tổ chức chính quyền nhưng kinh phí không được trợ cấp cho nên hoạt động của hội rất khó khăn, do đó tôi mạo muội viết thư xin ý kiến và Thầy đã vui vẻ giúp đỡ về kinh phí để thành lập vườn thuốc nam tại hội Đông Y châm cứu huyện.

Từ đó hội hoạt động mạnh mẽ hơn, chúng tôi đã giúp các chi hội tuyến xã mở phòng từ thiện ở vùng sâu như Phòng Nam Y chùa Phật Mẫu, Ấp 2, tổ thuốc và Phòng Châm cứu Đình Thần, Nguyễn Trung Trực, xã Mỹ Quới, giúp Phòng Thuốc Nam từ thiện xã Tân Long, Khu trù mật ...vv... Kể luôn các việc làm từ thiện giúp đỡ dân nghèo ở các nơi vùng sâu, mở lớp bồi dưỡng cho các bạn đạo hội viên, chọn lựa bạn đạo giúp kinh phí dự Khóa Đông y chính quy hai năm tại Sài Gòn như cô giáo Phải và anh Đán trưởng phòng thuốc Nam ...v.v...

Thời gian này tôi đã hoạt động công tác hội phát triển mạnh nhất trong các huyện thị của toàn tỉnh Sóc Trăng. Đức Thầy đã gởi nhiều thư khuyến khích, khuyên nhủ như chỉ dạy về lý đạo, khai thị về tâm linh, tôi luôn thực hành theo lời dạy của Thầy. Thầy cũng đã cho phép chị Phương Dung và anh Cao Phước Còn cứu trợ 2 xã nghèo nhất trong huyện Thạnh Trị là Lâm Tân và Lâm Kiết. Ý thầy muốn chính quyền biết đến chúng ta là hành giả tu theo Pháp Lý Vô Vi luôn lấy tình thương và đạo đức để phục vụ dân nghèo.

Đây cũng là một duyên lành ý tốt của anh em Vô Vi cùng đối với bà con nghèo. Quả tốt là được Đức Thầy ưu ái hỗ trợ về tinh thần và vật chất. Từ sự ân độ đó chúng tôi có nhân duyên kết nối các bạn tu theo Vô Vi ở Bạc Liêu, Ngã Năm, Sóc Trăng ...vv... Điển hình như nhóm bạn của anh Tỷ, Bạc Liêu. Thời gian anh bệnh nặng chúng tôi tìm đến tận nhà các bạn khuyến khích hành pháp để giữ sức khỏe và phát triển tâm linh như nhóm bạn đạo bác Năm chia khóa³), An Nhân, cô Giáo Phải, anh Năm Lượm ...vv...

Trong thời gian đại Hội Vô Vi Quốc Tế tại Singapore Đức Thầy đã giới thiệu tôi và Vườn Thuốc Nam. Từ đó bạn đạo các nơi có về thăm và xin trị bệnh.

3/ Sự Huyền Vi và Duyên Lành Ân Độ của Đức Vĩ Kiên

Vườn Thuốc Nam được Đức Vĩ Kiên ân độ, giúp đỡ xây cầu qua sông để giúp bà con nghèo đến trị bệnh. Thầy đã giúp xây sửa lại nền gạch, mái tôn khang trang thay vì nhà lá trước đây đã mục nát, chính nơi đây, tôi nhận được những huyền vi mà Đức thầy đã ân độ tôi qua các cơn nguy biến. Một điển hình xin được trình bày sau

³ Ý nói bác Năm làm nghề sửa chia khóa.

đây:

Phòng thuốc trị miễn phí bằng thuốc Nam, châm cứu rất đông bệnh nhân, một hôm có một bệnh nhân nữ 65 tuổi bệnh rất nặng xin ở nội trú điều trị. Lí do, bệnh đã trị nhiều nơi kể cả các bệnh viện đều không trị được, hết tiền nhưng không hết bệnh. Người con trai bà biết nơi đây làm từ thiện, xin vào đây trị bệnh miễn phí bằng thuốc Nam.

Sau ba ngày tôi trực tiếp giúp bà xem mạch, châm cứu hốt thuốc bà đã hết sốt, hết đau tức vùng ngực, bệnh hầu như khỏi hẳn, Nhà bà ở tận Hộ Phòng, Bạc Liêu, khá xa, muốn về nhưng không có tiền xe, tôi cho bà lộ phí, bà than về không có gạo, phòng thuốc còn mấy ký gạo cho bà luôn, một việc rất bình thường, có điều con trai bà tự nhiên bật khóc và quỳ xuống xin lỗi với lời thành khẩn. Tôi ngạc nhiên hỏi lý do vì em khóc. Con trai bà bệnh nhân nói: Me con bị bệnh nặng không có tiền chạy chữa, lại có người mượn trả tiền công, kêu con phải sát thương cho được thầy nên con phải làm liều để mưu hại thầy bằng cách đánh lén. Con đã thăm dò, chờ vào buổi tối vì được biết thầy về khuya con đã phục kích suốt ba đêm, nhưng khi sắp sửa ra tay thì bỗng dưng thấy một người to lớn đi phía sau lưng thầy nên không dám đánh, canh liên tục 3 đêm đều thấy y như vậy. Con sợ quá, trả tiền lại cho người ta và bỏ cuộc.(Đánh lén bằng cây tràm). Người con trai khóc lóc tự thú và sẵn sàng làm chứng để tới trình công an bắt hung thủ chủ mưu. Tôi hỏi ai đã mượn em đánh tôi? Được trả lời: một Thầy bùa... Sau khi hỏi kỹ về thời gian giờ giấc, thì thời điểm đó tôi chỉ đi một mình chứ không có người thứ hai (chuyện này sau khi xảy ra tôi có thư cho chị Kiều Hòa và Thầy thời gian khoảng năm 2002).

Qua câu chuyện kể trên tôi cảm ơn Đức Thầy đã ân độ cho tôi thoát qua những nguy hiểm trước mắt và tôi hiểu ngay chuyện đã xảy ra, tại sao.

Tôi lãnh đạo hội Đông Y Huyện phải chấp hành pháp lệnh hành nghề y tế, hoạt động theo điều lệ của ngành và tuân theo luật pháp, kết nạp những thầy thuốc hội viên hoạt động chân chính, giải quyết những tụ điểm hành nghề lén đông nhập xác, lợi dụng hốt thuốc Nam để lừa gạt nhân dân, do có vậy hội chúng tôi bị mang tiếng là dung túng cho bọn mê tín dị đoan. Tôi lệnh các chủ tịch chi hội xã, lấy tất cả danh sách của các Thầy Bùa chuyển cho báo chí và chính quyền giải quyết. Sự can thiệp của ngành y tế và chính quyền làm cho họ không còn đất sống nên tự họ sanh ra thù ghét...

Trong những cơn mưa bão, Phòng Thuốc Nam miễn phí bị tróc nóc sập nhà hư hao nặng, chúng tôi vận động bà con, các mạnh thường quân giúp đỡ xây cất lại, nhưng kinh phí quá kém, chỉ xây được ½ căn, gặp lúc mưa gió liên miên gây trở ngại cho công tác từ thiện, tôi cầu nguyện: *Xin Đức Thầy và Ông Trên giúp cho con có kinh phí hoàn tất công trình này...* Lạ lùng thay chỉ một ngày sau có người gửi \$1000 USD để làm hoàn tất công trình đang dang dở, không dư cũng không thiếu... Tháng sau nhận được thư của Thầy với lời lẽ dạy dỗ thương yêu và thêm mấy câu rất khéo: *Thầy gửi cho con \$1000 đồng giúp vào quỹ công quả.*

Đọc xong thư tất cả bạn đạo chúng tôi ai cũng bật khóc rung như đũa con nít. Đây có phải là **TÌNH THẦY TẬN ĐỘ** hay không? Tôi có cảm tưởng việc làm của chúng tôi Đức Vĩ Kiên đều biết. Thời gian đó bệnh nhân quá đông tôi luôn trực để phục vụ cho bà con, trong những đêm do làm việc quá nhiều khi ngủ tôi mê thiếp đi, thần thức tôi thường thấy Đức Thầy nói chuyện với tôi... Một sự huyền vi gần đây nhất sau khi Thiên ca I hoàn tất, chúng tôi quyết định làm tiếp Thiên ca II để chào mừng Vô Vi Quốc Tế 2008 tại CANADA. Tuyền tập đã in xong chỉ còn khâu thu âm là hoàn tất, tôi liên lạc các phòng thu đều từ chối vì chưa có giấy phép, hơn nữa kinh phí quá eo hẹp nên không dám về Sài Gòn thu.

Bất ngờ tôi lại phải nhận công tác hội Đông Y một tháng để dẫn lương y đi tập huấn ở xa, (tôi là ủy viên Thường vụ của tỉnh hội Sóc Trăng) nên phải giao lại cho các bạn nên việc thu âm chất lượng kém. Khi về tôi rất buồn, dù tốn kém cỡ nào cũng phải làm cho xong để gửi cho anh Q chuyển cho chị MK và Thầy. Trong đêm 12/10/08 tôi thiếp rất sớm, trong lúc yếu yếu, minh minh, tôi thấy thần thức đang đi trên vùng biển đầy sóng gió, từ trên nhìn xuống thấy một thuyền nhân đang lèo lái chiếc ghe bé tí cố gắng vượt qua những cơn sóng biển dâng cao.

Lòng muốn cứu người tôi lại gần hơn và kêu cứu, miệng cầu Đức Quan Thế Âm, Đức ông Tư, Ông Tám cứu người....Tự nhiên thấy sóng biển êm dần và linh ảnh của Đức Thầy hiện ra trong khoảng 4-5 giây, sau đó mất dần, lại nghe tiếng kêu hai tiếng “Hải bằng, Hải bằng” văng vẳng bên tai, ý tôi cảm ơn Thầy đã cho biển lặng để cứu người. Hải = biển, Bằng = bình, khi đó thần thức trở về bản thể, tỉnh dậy, có thói quen tôi mở Thiên ca I để nghe, khi tiếng giới thiệu của MC An Nhân: dàn đờn gồm có Thanh Sứ đờn tranh, Văn Đầy, Hải Bằng... Đờn Lục Huyền Cầm....Tôi giật mình tự hỏi: *tại sao lại Hải Bằng một nghệ sĩ trong ban Thiên ca I vừa qua không được MC mời dự*. Sáng sớm tôi đi Bạc Liêu đến nhà Hải Bằng thì mọi chuyện khó khăn trong việc thu âm được giải quyết gọn gàng.

Chỉ ba ngày sau, việc thu âm hoàn tất công trình thu Thiên ca II có chất lượng tốt hơn. Ngày hôm sau kịp lúc tôi đi Sài Gòn họp bạn và giao CD cho anh Q. Theo tôi đây là điều kỳ lạ, tôi chủ động thay gần hết toàn bộ ca sĩ bạn đạo ca CD trước kém chất lượng, thế vào các bạn như Quốc Sĩ, Kim Tuyền, Hải Bằng, ... Sau khi chuyển CD cho Thầy chúng tôi có niềm tin tuyệt đối, cho đây là sự ưu ái của Thầy, là sự ân độ vì điều đối với ban Thiên ca Vô Vi Việt nam trong năm 2008. Đức Thầy luôn luôn đi với chúng tôi.

4/ Thiên Ca Vô Vi Đưa Đạo vào Đời

Từ đầu năm 2007 anh Lê Thành Nhân đến phục vụ khoa Châm cứu tại Vườn Thuộc Nam, anh biết đờn cổ nhạc, tôi cũng biết chút ít về ca cổ nên tự sáng tác vài tác phẩm qua lời giảng ý thơ của Đức Thầy như: *10 điều tâm đạo, theo bước chân Thầy*.... Chúng tôi ca thiên một cách hăng say vô tư.

Nhân trong một ngày rằm, bạn đạo An Nhân, Bạc Liêu, mời tôi đi dự ngày lễ hội Tổ đình, Vĩnh Phước An Tự, có tất cả các nghệ sĩ tại Bạc Liêu giúp vui. Khi được giới thiệu về Thiên ca tôi lên sân khấu ca một cách tự nhiên các bài bản về lý đạo Vô Vi. Sau khi ca xong được các sư và Phật tử khen hay về lý đạo và xin bản thảo. Từ đó tôi tiếp tục viết bài ca theo lời giảng ý thơ của Đức Thầy và tự nhiên đã trở thành một tác giả. Những bài ca tôi chỉ nghe một lần là soạn được, khi tôi muốn soạn một điệu lý, thì tôi cầm bút viết ngay. Sau khi viết xong tôi ca lại và đúng điệu lý ca cổ của miền Nam.

Trước đó 6 tháng tôi không biết gì về nhạc lý, nhưng khi quyết định làm Thiên ca I chỉ trong hai tháng tôi đã sáng tác nhiều bài ca (ở Thiên ca I) điệu lý được các tác giả kỳ cựu khen hay và đúng theo nhạc lý cổ nhạc miền Nam. Tôi soạn thiên ca không bị ràng buộc hay suy nghĩ một nhọc như các tác giả khác. Sau này tôi mới hiểu thế nào là “điển hóa văn”. Kiểm tra những bài ca do tôi soạn, một số soạn giả kỳ cựu như: An Nhân, Văn Đầy, Thương Sơn, Mộng Thu....đều bất ngờ và đồng ý thành lập Ban Thiên ca Vô Vi Việt nam do tôi điều hành và chủ biên.

Chúng tôi quyết định làm Thiên ca mục đích là thí pháp, để giúp cho dân nghèo có hạn chế về học thức, và họ hiểu Phật pháp là một điều không phải dễ, như ở các nơi đô thị thì có nhiều điều kiện nghe kinh lễ Phật. Điều kiện tặng kinh chúng tôi không có, nên chỉ có điều kiện thí pháp bằng lời ca tiếng nhạc mà thôi. Ở vùng quê đa số người dân từ lớn chí bé đều thích ca môn cổ nhạc miền Nam, nên nhân duyên giúp họ tặng những CD rẻ tiền để họ có điều kiện nghe kinh, học đạo bằng những điệu ca cổ miền Nam. Khi họ thuộc lòng những lời ca điệu lý của Vô Vi Phật pháp thì chính đạo đã vào lòng người một cách hồn nhiên. Đưa đạo vào đời bằng Thiên ca cổ nhạc là điều kiện tối ưu đối với dân quê vùng sông nước, người nghe sẽ hiểu được nhân quả, nghiệp, báo, họ sẽ chuyển đổi tánh tình, tu tâm sửa tánh, hiểu được chân lý của Trời Phật, biết được cuộc sống vô thường thì họ sẽ tự chuyển hóa lòng mình, làm lành lánh dữ, khai mở đạo tâm.

5/ Duyên Lành Quả Xấu

Ngày xưa Đức Phật và Thập Thánh chúng truyền đạo khai thị hoành pháp, hóa độ chúng sanh, các thế lực bên ngoài ganh ghét đố kỵ, lập mưu hãm hại. Đức Vĩ Kiên cũng trải qua bao sóng gió, kẻ chê, người khen mặc dù suốt cả cuộc đời của Thầy đã hy sinh cho đệ tử và nhân sinh.

Chúng tôi ở Việt Nam không khác, giữa 2007 có 1 người được bạn đạo ở Nhu Gia giới thiệu và tự xưng là bạn đạo xin đến trị bệnh cho 2 người cháu, sau đó xin học nghề Đông y. Chúng tôi ưu tiên cho ở tại Vườn Thuộc

Nam cung cấp đủ phương tiện như kinh sách của Vô Vi, họ mới có chút ít kiến thức về lý đạo... Về nghiệp vụ tôi cũng hướng dẫn về chuyên môn Đông Y Châm Cứu, và ưu tiên cho chăm sóc Vườn Thuốc Nam. Tiền ở thùng Phước Sương họ hoàn toàn quản lý. Thời gian sau 6 tháng sau họ đã trở mặt tự phụ, tự mình xưng là Phật, đã đắc quả A la hán, là Đức Kim Thân, thậm chí chê luôn cả Đức Thầy Vĩ Kiên chưa đạt được đại giác...v.v...Người này từng quăng đồ dơ vào nhà anh Hợp và xem đây là chiến tích để khoe khoang...(ai ai ở Sóc Trăng cũng biết chuyện này).

Dù được nhiều bạn đạo nữ như cô Nga nhắc nhở tôi nên cảnh giác người này, nhưng tôi thấy họ cần phải được cảm hóa và các bạn như Lệ Nhân, Thiện Nghĩa đã nhiều lần nhắc nhở khuyên răn, nghĩ tình một bạn đạo, nhưng tính cố chấp cao ngạo và ma chướng vẫn ở trong người, không chịu định tâm sửa đổi.

Thời gian tôi vắng do công tác, người này đã tự đuổi các bạn đạo đến thăm Vườn Thuốc trong đó có anh Lệ Nhân và Thiện Nghĩa đang ở làm Thiền ca (do anh Lệ Nhân thẳng thắn phê bình) khi anh Lệ Nhân ra đi, họ lại dùng mách khéo lừa đảo tiền và tài vật của bạn đạo VĐK và mẹ là LNH từ Sài gòn xuống thăm tôi. Khi biết được sự việc, tôi mời chánh quyền để giải quyết vì liên quan đến chi tiết lừa đảo, thì đương sự trốn về Nhu Gia và tung tin thất thiệt, nói xấu các bạn đạo đã từng cứu mang ⁽⁴⁾ mình...

Khi tôi về anh Lệ Nhân mới trở lại. chúng tôi vẫn lấy lời của Thầy dạy “Tha thứ và thương yêu” không trách cứ điều gì (2 mẹ con VĐK vui liền bỏ qua chuyện cũ vì chỉ thiệt hại về tiền bạc) biết trong đời người ai cũng có sự lầm lỗi, biết sửa sai là quá tốt, nhưng đương sự không ăn năn, không dám gặp chúng tôi, ngược lại nhóm này vẫn âm thầm tung tin thất thiệt...Chúng tôi rất tiếc và gọi đây là Duyên lành, Quả xấu...một kinh nghiệm bạn đạo Vô Vi Sóc Trăng cần nên cảnh giác với ai tự xưng là bạn đạo đắc quả. (Bạn đạo VĐK được tôi hướng dẫn Pháp lý Vô Vi đã ý thức ở tuổi còn rất trẻ (28 tuổi). Em hành pháp rất siêng năng và có ấn chứng ... vừa qua có dự họp bạn tại Vũng Tàu gồm có hơn 150 bạn đạo nhân ngày Đại hội Vô Vi Quốc Tế 2008, tại đây Khoa đã xuống tóc. Anh Trần Kiều Dân đã giúp em xuống tóc).

6/ Ôn Thầy, Nhớ Mãi

Đức Phật dạy: *Trong các bố thí, thí pháp là công đức lớn nhất, người viết sách in kinh, thuyết pháp đem lời dạy của Phật giác ngộ chân tâm, làm lành lánh dữ, tự giác sửa sai, trở về chánh pháp thì không có công đức nào bằng.*

Ở đây chúng tôi không quan tâm nhiều về công đức mà nghĩ đến bà con nghèo và bạn hữu chung quanh, đa số người sống trong tối tăm, không có lối thoát. Tôi muốn họ có lẽ sống niềm vui tự tại, đạt được nhiệm mầu trong mùi đạo vị như Đức Vĩ Kiên đã truyền lại cho tôi về cách lập hạnh Bồ tát mà tôi đang hành... Nguyên hành trọn đời này (kể luôn cả việc phổ nhạc Thiền ca qua lời dạy ý thơ của Đức Thầy) đem đạo vào đời phổ độ chúng sanh. Các điệu lý dân ca cổ nhạc “THIỀN CA KHAI TÂM LINH TÔI” sẽ liên tục được Ban thiền ca Vô Vi Việt Nam chuyển đến cho người dân nghèo tại Việt nam và đại gia đình Vô Vi trên thế giới những giai điệu quê hương đậm đà bản sắc dân tộc.

Duyên lành Quả tốt, chính lòng thành của chúng tôi đã được Thầy Tổ ân độ qua lời dạy Phước Huệ song tu, Đời đạo song hành.

Ôn Thầy nhớ mãi trong tâm
Chúng con một dạ âm thầm tiến tu
Vô Vi vệt áng mây mù
Thiền ca sống động khuyến tu vui hòa
Giúp người thức giấc thẳng hoa
Khai minh chân đạo chan hòa yêu thương

⁴ Cứu mang: Đùm bọc, giúp đỡ, che chở.

Thiền Tâm giác ngộ an yên
Vui trong cảm mến Đạo Thiền Vô Vi
Tình Thầy Tận Độ xưa nay
Giúp ai tâm đạo chuyển xoay Thiên tình
Duyên lành tự thức tự mình
Duyên lành quả tốt, Thầy mình ân ban
Duyên lành ngày một truyền lan
Duyên lành quả tốt, Thầy ban duyên lành

Xin kính bái

Trần Văn Thanh

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 20 tháng 12 năm 1969

Hào quang bộc phát thiên không hợp
Sáng rọi đường đi thuận ý trời
Không động minh tình gieo chân lý
Sắc không không sắc lý không rời

Nhơn quần chung sống bầu trời
Thương rồi lại ghét phân lời giả chơn
Ước mong được sống keo sơn
Sống cho thiên hạ không sồn không phai
Tu hành thoát khỏi trần ai
Thoát ly khổ cảnh ai hoài tâm can
Phù sanh tạo lập một màn
Giả chơn chơn giả rõ ràng không sai
Tranh nhau luận xét thiên tài
Đố ai đoạt được hơn ai chút nào?
Tu thời muốn được tu cao
Giàu sang cũng muốn làm sao hơn người
Chẳng lo khéo tạo lập đời
Giả chơn tự xét tự rời giả tâm
Khuyên người sớm thoát sai lầm
Thân tâm sớm hội điển tâm hợp hòa
Hào quang tự phát xuất ra
Đâu đâu cũng rõ chơn tà phân minh.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên